

ÉLJÜK AZ IGÉT!

ÉLETIGE: 2010. szeptember hónapban :(I.Kor. 3, 3):

« Tejjel tápláltalak benneteket, nem szilárd étellel, mert nem bírtátok el. Sőt még most sem bírjátok el, mert testiek vagytok. Amikor ugyanis vetélkedtek és civódtok, nem vagytok-e testiek, és nem viselkedtek-e nagyon is emberi módon? »

Tematizálás. – Kedves Nővéreim és Fivéreim az Úr Jézus Krisztusban! A megújulás művébe belegondolkodtunk az előző hónapban. Ez a megújulás, a második teremtés, vagyis újjáteremtés. Még hogy nincs új a Nap alatt? - Ezt egy ószövetségi, merőben emberi tapasztalatokból merített bölcs mondásként elfogadhatjuk, mint ilyent. *„Ami volt, az lesz újra, és ami történt, az történik megint: semmi sem új a nap alatt.»* (Préd. 1,9.) De ezt Jézus Krisztus felülírta, s szava és élete ezt harsogja: Igenis, van új a Nap alatt! -S maga Jézus, a dicsőség Ura, Isten újdonsága! – Három idézet, s lám az első már az ószövetségből: *»Mert új eget és új földet teremtek; a régi feledésbe merül, és eszébe se jut többé senkinek.»* (Iz.66,17). A másik már a Péter-levélből: *«Mi ígérete alapján új eget és új földet várunk, az igazságosság hazáját.»* (II.Pét.3,13) . A harmadik pedig a Jelenések könyvéből: *« Új eget és új földet láttam. Az első ég és az első föld ugyanis elmúltak, és tenger sincs többé.»* (Jel.21,1.) Tehát jön egy új világ: Mi ebben a megfogalmazásban találkoztunk vele: *« elérkezett hozzátok az Isten országa.»* (Mt.12,28). – Isten üdvösségterve, az egész emberiség számára, fokozatosan bontakozik ki. – De ugyanez áll az egyes, különálló személyekre is. Isten mindannyiunkat személyesen szeret és így, személyreszóló üdvösségterve is van mindannyiunk számára. Ebben a testreszabott tervezésben is fellelhető az Úr globális üdvösségterve. S amint az emberiség kiskorúságáról beszélhetünk, az ókori ember látásmódjára gondolva, s amint az emberiség felnőttkoráról is beszélhetünk, a jelenkori ember gondolkodásmódját vizsgálva, úgy és ugyanúgy alkalmazhatjuk ezt a kibontakozást az egyes személyekre is lebontva. Tehát a hitrejutott ember életében létezik egy kiskorúság, majd idővel egy nagykorúság Krisztusban. Durva hasonlattal élve: Kezdő és haladó. – Először gyengéd, anyai ölelés kell a babának, s hozzá az anyatej. Fel kell karolni a kezdőt, mint aki soha nem lépett mozgólépcsőre. –Tanulóvezető, tehát különös tekintettel kell rá lenni. Azt hiszi, hogy mindent tud, mindenhez ért, de csetlik-botlik, bukdácsol és sokszor kell felemelni. Mindjárt sír, ha valami nem úgy történik, ahogy elképzelte, s a hitet is összekeveri a mesével, jóllehet mesés távlatokat tár elénk a hit világa. - Bár maga a hit - a hittételek szempontjából - statikus: azaz, lényegét tekintve, sem hozzá nem tehető semmi, sem el nem vehető belőle semmi. Századokon át a végső beteljesülés napjáig ugyanaz marad. – Mégis, a hitnek a megélése terén létezik a fejlődés, a növekedés, az elmélyülés - mint lehetőség. Ahogy az élő fácska, mint arasznyi sudár, elindul a növekedés felé, úgy a hitre jutott ember is - jó esetben - növekszik a hitben és a hit szerinti életben. Ha mindig egy helyben állna, akkor ott már nincs élet: A sudár elszáradt. Bizony, ilyen is van! Körülöttünk « kiszáradt erdők «! *« Kiszáradt a szőlőskert, ellankadtak a fügefák; gránátalma, pálma, almafa: elszáradt a mezőn minden fa »* (Joel 1,12.) - írja Joel, s nyilván nem kertészeti előadást tart, amikor ezt írja. – De az emberi test növekedése is jó gondolkodási modell, a hittitok végiggondolásában: *„...ő (vagyis Jézus) - tartja és fogja össze az egész testet inakkal és izmokkal, s Isten szerint való növekedéséről is ő gondoskodik.»* (Kol. 2,19.) Szt.Pál a test növekedésének titkáról beszél, s nyilván nem orvosi előadást tart, hanem az Úr Titokzatos Testében lévő egységet sürgeti a Fej és a tagok között. – Ha a hit megélése növekedéssel jár együtt, akkor ezzel együtt, az is igei alapon bizonyított tény, hogy létezik kiskorúság és létezik felnőtt kor a krisztusi hitéletben, s így Isten üdvösségtervében. Sőt, a 2000 éves egyház maga is, a hívő rétegnek hittapasztalatára építkezve, egyre inkább kezd a csecsemő és gyermekkorból a felnőttkor felé tartani. Ezért a

Téma: **A hit átalakulása a belső megélés során a gyermekkori hitből a felnőttkori hitbe.** - A gyermekkori hit - gyűjtőfogalomként is vehető, s hozzárterhető a hitrejutott ember lelki életének sajátos állapota. Látja a jót, mégis a rosszat teszi. Kettősséget él meg. Az érzéki ember törvényei élnek még benne, s jónéhány csata előtt áll még, mellyel majd le kell győznie a test szerinti embert. Az igazi csaták átnyúlnak már a felnőttkori hitbe is és sok esetben végighúzódnak az egész életfolyamon. Az új élet kezdetén viszont kétségtelenül erőteljesen jelen van a test szerinti ember, a maga törekvéseivel, amint azt Pál apostol kommentálja: *« A testi ember bizonyos testiekre vágyik, a lelki ember ellenben lelkiekre törekszik. De a test kívánsága a halálba vezet, a lélek vágyódása ellenben élet és béke.»* (Róm. 8,5-6) A gyermekkornak a tápláléka, a gyermeknek való ételt jelenti. Ezt úgy érthetem, hogy a tanítás még nem festi le azokat a vérre menő csatákat, melyeket a későbbiekben meg kell vívni a léleknek, nehogy elrettenjen az istenies úttól. A

megiddói csata, a döntő ütközet mindannyiunk életében valahol időzítve és elrejtve van. De ide és ehhez már a Lélek fegyverzetére van szükség, s a hit jó harcának megvívására. Ez már a felnőtt keresztény korszak a maga teljes keménységével, ahol nem olyan kényelmes és hangulatos hittanóráról van csupán szó, ahol megismerjük az Urat, hanem rajta és benne vagyunk azon a küzdőtéren, ahol már érte és vele szenvedünk is. Ismét Szent Páltól: »Nektek az a kegyelem jutott, hogy ne csak higgyetek Krisztusban, hanem szenvedjétek is érte. Hiszen ugyanazt a harcot kell megvívnotok, amit nálam láttatok, és amiről most hallotok.» (Fil. 1,29-30). Ehhez a csatározó, felnőtt korszakhoz ugyanakkor felnőtt táplálékra van szükség. Kemény élethez, kemény, szilárd étel. Az ige szava nem babusgat, nem cirógat, de erő és hatalom árad belőle, mely felkészít az egzisztenciális megrázkódtatásokra, akár a - személyre szóló és testreszabott - keresztrefeszítésre is. A felelősség-, elkötelezettség-, és áldozatvállalás-tudat - jelzik a krisztusi nagykorúságot, a felnőtt kereszténnyéválást. Nem kell megijedni e szavak élétől és keménységétől, mert a kegyelem is ott van, adva van, mint fentről való támogatás. A gyermekkor csak ábrándozik, de a felnőttkor már végrehajt. Az előbbi inkább az ideák világában él, ez utóbbi azonban a realitások világában. A felnőtt rájön sorozatos tapasztalatai alapján, hogy Isten nem merő idea, hanem kőkemény realitás. Rájön, hogy a bűn sem gyerekcsíny, hanem katasztrófa, világégés. De azt is megtapasztalja, hogy Isten irgalmának háborzongató ára van a golgotai kereszten. Ezért tud egészen földre borulni, amikor ez a felismerés benne megfog. A felnőtt szemében, szívében, értelmében minden mélységet kap.

Akcio program. - Valahányszor az ösztönösség irányában történik a döntésem, tehát az indulatoknak adom át magamat ahelyett, hogy azokat legyőzném a Lélek erejével, - ugyanannyiszor a test szerint és nem a Lélek szerint cselekszem. Akkor még a hit gyermekkorában élek, amikor csak elkezdtem - de nem nagy sikerrel - az indulatok legyőzését, mint pl. a veszekedés, pörlekedés, civakodás, bosszúállás, harag, durvaság, tisztátalanság, kapzsiság, pénzsóvárgás, lustaság, kényelemszeretet, irigység, féltékenység, versengés és számos ehhez hasonló indulatok legyőzését. - A gyermek-viselkedés ebben az összefüggésben negatív minősítésbe kerül. Mert ismeretes a gyermek-viselkedés pozitív megítélése is - Urunk részéről, - de az egy más összefüggésbe illeszkedik bele. Ide inkább ez az ige illik: »Testvérek, értelem dolgában ne legyetek gyerekek. Csak a gonoszság terén maradjatok kiskorúak, gondolkodásotokban azonban legyetek felnőttek.» (I.Kor.14,20.) S itt a gondolkodásmódot kell, hogy még a cselekvésmód is kövesse. Főleg az a fontos, hogy a nehézségek láttán egyáltalán ne álljunk le, ahogy ezt a gyermek tenné, hanem felnőtt bátorsággal törjünk át minden akadályt, mely a lélek szerinti élet kibontakozásának útjába áll!

Tanúságtétel. - Megkértek egy előadásra, s egy szép, testhezálló témát jelöltek ki számomra, hogy arról beszéljek. -Eszembe jutott egy nagyon régi, kb. 30 évvel ezelőtt elhangzott előadás, melyet egy kiváló lelki vezető tartott Budapesten, s nagy örömmel meg is találtam az öreg magnókazettát. Fellobbant bennem a gyerekes öröm: Megvan! - Amikor elkezdtem végighallgatni, már éreztem, hogy nem lesz olcsó mulatság ezt hünen előadni, mert már-már alig volt érthető. Elhatároztam tehát, hogy mondatról-mondatra lehallgatom, s közben mondatról-mondatra le is írom. Nekifogtam tehát, s elkezdődött a kínlódás. Mert az lett belőle. De énbőlőlem is kiszállt a kezdeti lelkesedés, s most fogcsikorgatva próbáltam megérteni az összemosódott szavakat, s mondatokat. Fél oldal után minden porcikám szinte kiabált belülről: Hagyd abba, hagyd abba!! Ne kínlódjál vele. A fülemmel - szinte- bele kellett másznom a lejátszó hangszórójába, hogy valamit értsek belőle. Kétszer-háromszor újra és újra kellett egy-egy mondatot végighallgatnom, hogy az archív felvételtől, legalább 75%-os biztonsággal, le tudjam írni az ott elhangzottakat. Többször megkísértett a gondolat, hogy abbahagyom, s nem kínlódom vele, de egy másik hang azt mondta: Csináld, csináld végig! - Ennek ellenére mégis először abba akartam hagyni. De így mit kezdjek vele? Nem érvényesül az előadás üzenete, mondanivalója. Folytattam a szent kínlódást, s - magam sem hittem - elkészült, s egy nagyon csodálatos szép tanítás jött ki belőle. Azonnal átláttam: Ezt és magamtól nem tudtam volna így összeállítani e külső (és Felső!) segítség nélkül.

Igei ima: - Úr Jézus! Úgy érzem, van egy naív, gyermeki hitem, amit persze meg is köszönök. De úgy érzem, hogy az üdvösség elnyerése egy felnőtt hitet követel meg tőlem és mindannyiunktól. Kérlek, add, hogy az előttem álló megrázkódtatásokat és kemény próbákat minden nehézség közepette és ellenére is ki tudjam állni. Így az éretlen, gyermeki hitet át tudjam menteni egy próbaállt, érett, felnőtt hitté. A te kereszthalálod tusájára és vívódására kérek: Hajolj felém mélységes türelmeddel és alázatoddal. Ámen.

Ezt kívánom - a kemény tusákat talán mellőzve - kedves Nővéreimnek és Fivéreimnek imádságos szeretettel: Károly, Karcsi atya, testvér.